

1891

þÿ ‘ . ¥ . • 1 8 9 1 ! ± 0 “ 3 4 / 2 : Á Ì ¾ μ ½ ¿ 1
þÿ ’ ’ α ¬ ¾ μ É Â

þÿ ‘ Á Ç μ - ¿ ¥ À ¿ À Á ¿ ¾ μ ½ μ - ¿ Á • » » ¬ ¿ Â Ã Ä · ½ š Í À Á ¿

<http://hdl.handle.net/11728/10865>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

081317HA24 10/2/1891

APXEION ΤΜΗΜΑ ΟΥΠΙΕ 342

Συλλογή, τ. 2, 1/2, 2, 1891

Αρ. 215

4199

Κίβη Βάρρη

Κατά τήν πύλα τῶν Λιπέδων Σαλίσου ἀντιώρῃ μου τῆς
χρῆς ἀνίερα αὐτῶν ἀρετῶν ἡμῶν ἀνὰ τὴν ἐκείνην ἡ
Λαίοναν Ἰσοκράτη τῶν Βανγίος ἀρετῶν τῶν ἐκείνων ἡ
ἐκείνων ἀρετῶν τῶν ἀνὰ τὴν ἐκείνην, ἡ ἀρετῶν
ἡ ἀρετῶν. Ἰσοκράτη δὲ, ἀνὰ τὴν ἀνὰ τὴν ἐκείνην
τῶν ἀρετῶν τῶν ἀνὰ τὴν ἐκείνην τῶν ἀρετῶν
τῶν ἀρετῶν τῶν ἀνὰ τὴν ἐκείνην τῶν ἀρετῶν
τῶν ἀρετῶν τῶν ἀνὰ τὴν ἐκείνην τῶν ἀρετῶν.

Ὁ Λιπέδων Σαλίσου μου εἶναι ὅτι δὲ ἡ ἀρετῶν
ἡ ἀρετῶν τῶν ἀνὰ τὴν ἐκείνην τῶν ἀρετῶν
ἡ ἀρετῶν τῶν ἀνὰ τὴν ἐκείνην τῶν ἀρετῶν
ἡ ἀρετῶν τῶν ἀνὰ τὴν ἐκείνην τῶν ἀρετῶν.

Ἰσοκράτης
Ἰσοκράτης

Πρόξενος αὐτῶν Ἰσοκράτης
Ἰσοκράτης Α. Ἰσοκράτης
Ἰσοκράτης τῶν ἀνὰ τὴν ἐκείνην
α. α. α.

Ἀριθ.

4199

nr 8191

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαΐου 1891.

Κύριε Ἰωάννη

Ἐξ ἀνάγκης ἐξ αὐτῶν οὐδ
 ἐπιθ. 53 ὑπελείπον ἀναφορὰν
 ἀναμνηστικὴν ὑπὲρ τοῦ περὶ
 τῆς κορυφῆς αὐτῆς ἔργου
 οὗ ἀπὸ τοῦ ἀναμνηστικῆς
 ἐπὶ τῆς ἀναμνηστικῆς ἐπιπέδου
 ὑποκειμένου ἐπιπέδου ἀπὸ τοῦ
 ἐν ἀναμνηστικῆς ἀπὸ τοῦ
 τοῦ ἀναμνηστικῆς ἀπὸ τοῦ
 τοῦ ἀναμνηστικῆς ἀπὸ τοῦ
 τοῦ ἀναμνηστικῆς ἀπὸ τοῦ

Διεξοριστικῶν

τὴν

6 μαι

189

Ἀριθ. Διεξ.

1941

para' suacordias et cetera
subro Pappos.

o Pappos
HJ

o in supra Pappos
sub A. M. utitur egra epistola
pat' ad vob' apud. 628/20/1889
B. D. uti a memoria epistola
per apud vob' in vob' ad vob' ad vob'
quodam Pappos epistola
per in supra Pappos.
Pappos a vob' epistola apud
in. Pappos a suacordia
vob' Pappos memoria epistola
vob' apud vob' vob' vob'
vob' vob' vob' Pappos

Antioch B. Pappos

1942

est vana et superflua

et superflua et vana

in peccatis et in malis

et in malis et in peccatis

est vana et superflua

est vana et superflua

~~est vana et superflua~~

est vana et superflua

~~est vana et superflua~~

est vana et superflua

est vana et superflua

est vana et superflua

est vana et superflua

est vana et superflua

est vana et superflua

est vana et superflua

est vana et superflua

ἐν Κούφω

Αριθ. Ηχελ. Πρωτ. 53.

Πρωτ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΤΕΡΝΩΝ	
ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΡΟΤΕΚΤΑΚΟΥ	
04139	10 Απριλίου 1891
ΑΡΧΕΙΟΝ	ΤΑΜΕΙΑ ΟΥΡΙΣ ΦΑΚΕΛΛΟΣ

Πρὸς τοὺς ἐπιτῶν Ἑξαρχικῶν
Β. Ὑπουργεῖον.

Ἐλήφθη τὸ νῦν ἀριθ. 1410 ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου ε.ε. ἔγγραφο τοῦ Β. Ὑπουργείου περὶ τοῦ τίτλου καὶ τῆς δικαιοδοσίας τῆς Προξενικῆς ταύτης Ἀρχῆς.

Γράφων τῆν νῦν ἀριθ. 7 καὶ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου ἀναφορὰν μου, εἶχον νῦν ὄψει τῆν διατάξιν τοῦ ἀριθ. 77 τοῦ ἑσπερονομίου, ἢν τὸ Ὑπουργεῖον ἐνπρεσβήθη νὰ μὴ θεωρήσῃ ἀσυνεπὴ νὰ μοι νῦν ἐπιπέσῃ.

Καίτοι εὐχαρῶς ἀνοδέχομαι τῆν

Πρὸς τοὺς ἐπιτῶν Ἑξαρχικῶν
Β. Ὑπουργεῖον

ἐπιτηδεύειν τοῦ Β. Υπουργείου, ἐξαι-
τεῖται οὐχ ἥττω τῆν ἀδελφίαν, ἵνα ὑ-
ποβάλῃ αὐτῷ, ὅτι ἐν Κέντρῳ εἰς καιρό-
τος ὑπάρχει Διουκνὴς, ὅ ἐν Δευτέρα
ἐδρεύει Μέγας Ἀποστολὴς ἐν Δάπραυ,
ὅς καὶ ἐν ταῖς ποικαῖς Ἐπαρχίαις, ἐπ-
δεμίας κενύεται διουκνυμὴν ἐρέ-
μας ὁ Civil Commissioner, ἀγγέλλει
ἀποφῶς εἰσπραύτωρ τῶν πόρων ἀποδο-
τῆ παραζῶ τῶν Προξενίων καὶ τῆς δι-
ουκνῶος Κέντρου ὑποπεία Μεζάρεται
ἀδ' εἰδείας παραζῶ τῶν Προξενίων καὶ
τοῦ Ἀποστολίου (Chief Secretary Office)
ἀνευ τῶος προσφιβῶος τοῦ Civil
Commissioner.

Τοῦτο δ' ἔχουσα, κινῆται, ὅς οἶμαι
ἢ Διουκνὸς ἐν Κέντρῳ, με' ἀναγκασίμῃ,
ἢ καὶ πάντας τοὺς ποικαῖς Προξενίων

ωσθάξω αὐτῷ, ὅτι ἐν Κέντρῳ εἰς καιροῦς
νὰ ἔρχῃ Διοικητὴς, ὃ ἐν Δευτέρα
ἔδρευσε Μέγας Ἀποστολὴς ἐν Δάπραϊ,
ὡς καὶ ἐν ταῖς γουαῖς Ἐπαρχίας, ὅ-
θεν μὲν κεντρίαι διοικητικῆν ἐπέ-
μειναν ὁ Civil Commissioner, αἴτιον
αἰσῶς εἰσοφάει τῶν πόρων· ἀποσε
ἢ μεταξὺ τῶν Προξενίων καὶ τῆς δι-
οικητικῆς Κέντρῳ νὰ πρεσβιά διεξάγεται
ἀσ' εὐθείας μεταξὺ τῶν Προξενίων καὶ
τοῦ Ἀποστολίου (Chief Secretary Office)
ἀνευ τινὸς προσοφάνσεως τοῦ Civil
Commissioner.

Τοῦτο δὲ ἔχουσα, γαίνεται, ὡς αἴτιον
ἢ Διοικητὴς ἐν Κέντρῳ, με' ἀναγροφίαν,
ὡς καὶ πάντα τοὺς γουαῖς Προξένους,
ὡς Πρόξενον τῆς Α.Μ. ἐν Κέντρῳ, τοῦδ'.

ὅσον, καὶ εὐπρέπει, ἵνα ἀπολαύσω τὰ
συμφέροντα τῶν νόμων ἑξήκων καὶ
ἑπτὰ τῆς ἀρχιεπισκοπίας τοῦ ἐν Πάτρας
Civil Commissioner, ὡς, ἔμπροσθεν, ἐνδε-
ριώτατοι ναυαγίων, ἀσθενήσας ἑξήκων
καὶ εἰς ἄλλας ὁμοίως σπουδαίας περιστα-
σεις.

Ἐξ ἄλλου ἡ διακοσμία τοῦ Β. Προ-
ξενίου περιγράφεται ἐν τῇ ἀρχιε-
πισκοπίας Πάτρας, εὐπρέπει καὶ ἐ-
πειθῶ τοῦ Β. Ὑπουργίου ὡς εἶναι ὁ
τίμος καὶ ἡ διακοσμία τοῦ Β. Λού-
του Προξενίου, εἰάν ἡ ἔδρα αὐτοῦ με-
τατεθῆ ἐν Λευκωσίᾳ, ὡς τοῦτο εὐπρέπει
διὰ Β. Διατάγματος καὶ ὡς ἀποδείχεται
ἀποσχετῶς τὰ ὄρατα, ὡς ἡτο σφραγισ-
μένη, εἰάν ἔδρῃ τὸ Προξενιον ἐν Λευ-
κωσίᾳ. εἰάν τὸν τίμον Προξενιον ἐν

1777

ἔδρα τῆς περιφέρειας τοῦ ἐν Πάρραυι
Civil Commissioner, ὡς, εἴρ' εἴσιν, ἐν δε-
μιστάσι ναυαγίων, ἀσθενείας Ἐπιπέρας
καὶ εἰς ἄλλας ὁμοίως σπονδαίας περιολά-
σεις.

Ἐξ' αὐτοῦ ἡ δικαιοδοσία τοῦ Β. Προ-
ξενίου περιγράφεται ἐπὶ τῆς περιφε-
ρίας Πάρραυις, εἰς τραπεζίτω μοι καὶ εἰ-
ρηκίω τοῦ Β. Υπουργείου ὡς εἰς ἔσται ὁ
τίτλος καὶ ἡ δικαιοδοσία τοῦ Β. τοῦ-
του Προξενίου, εἰάν ἡ ἔδρα αὐτοῦ με-
τατεθῆ ἐν Λευκωσίᾳ, ὡς τοῦτο εἰς τραπεζὴν
διὰ Β. Διατάγματος καὶ ὡς ὑποδείγματι
προσεχῶς καὶ ὑπόζω, ὡς ἡ ἔδρα ὑπομνησθῆς
νομίση, εἰάν ἔδρην τὸ Προξενιον ἐν Λευ-
κωσίᾳ, εἴρη τὸν τίτλον Προξενιον ἐν
Πάρραυι εἰάν ὅμως δά εἴρη τὸν τίτλον

Προξενίου ἐν Δευνοσία, ἵσθι οὐδὲν
τοῦ νῦν, ὑγιῖσθαι διαγορὰ μισ-
θίου τοῦ τῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ τῆς Προ-
ξενίου ἐν Κίερω, ἀφ' οὗ ἐν Δευνοσία ἐσπεί-
ωσθε Μέγας Ἀρχιεπίσκοπος εἶνε ὁ Δευνοσιῶν Κε-
κοῦ καὶ κατὰ συνθήκην συμφωνησάσης
τοῦ ἀρχιεπίσκοπου τοῦ Χρῆστου Νόμου ἡ δικαιο-
δοσία τοῦ Β. Προξενίου εὐκρίνεται ἐφ'
ἑσθῆς τῆς νῦν. Ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλου, ἔρο-
ντο, ὁ ὁρισμὸς δευτέρως ἔσθαι ἐν Δευνο-
σία συνήγορον ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης ἐστὶ
τοῦ β. ἐδάξιον τοῦ ἀνωτέρου ἀρχιεπίσκοπου τοῦ
Προξενίου Νόμου ἵσθι ἤτις, ὅτι διὰ
β. Διατάγματος δύναται τὰ ὁρισθῆναι
καὶ ἄλλοις ἔσθαι τῆς Προξενίου Ἀρ-
χιεπίσκοπος ἐπὶ τῆς νῦν τῆς δικαιοδοσίας αὐ-
τῆς χώρας.

Ἀλλ' ἂν ἴσθαι ἂν τῆς νῦν τῆς ἀνωτέρου

ζῆ τοῦ ζήγου αὐτοῦ καὶ τοῦ ζήγου Προ-
ζήγου ἐν Κίερω, ἀφ' οὗ εἰ. Διωνυσία ἐφεί-
ωρ Μέγας Ἀρμιοστὴς εἶνε ὁ Διωνυσὴς Κε-
ωρον καὶ κατὰ συνένειαν συμφέρωντος
τοῦ ἀφ' οὗ 77 τοῦ ΧΧΧΙ Νομοῦ ἡ Δια-
δοσία τοῦ Β. Προζηνίου εὐκρίνεται ἐφ'
ὄμης τῆς νῦν. Ἀλλὰ καὶ ἕξ ἄλλου, εφο-
ρῶ, ὁ ὁρισμὸς δευτέρως ἔδρας ἐν Διωνυ-
σία συνήγορεῖ νῦν τῆς ἰδεῆς ταύτης ὅτι
τοῦ β. ἰδαίου τοῦ ἀνωτέρου ἀφ' οὗ τοῦ
Προζηνίου Νομοῦ γίγνεται, ὅτι διὰ
Β. Διατάγματος δύναται τὰ ἐπιδοῦναι
καὶ ὁριστὴς ἔδρας τῆς Προζηνίας Ἀρ-
χὴς ἐν τῇ τῆς νῦν ἐν Διαδοσίαν ἀ-
τῆς Χώρας.

Ἀλλ' ὁμοιοφῶ, ὅτι, ὁμῆς τῶν ἀνω-
τεροτέρων καὶ ἕτερος συνδαιδύερος μ'

ἐν δὲ τῇ ἐπιτομῇ τῆς ἐπιτομῆς ἐπὶ τῷ Β. ὁ
Προξενίον τὴν ἐπιτομὴν ἐπὶ τῷ
Ζυγαίᾳ ἐκ τῆς ἐπιτομῆς αἰετοῦ
μου, ὁ νόμος, δηλ. ἐπὶ τῇ ἐπιτομῇ ὅ
τῆς ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς τῶν Προξε-
νίων Ἀρχόντων, τὸ Προξενίον τοῦτο
ἀναφέρεται οὐχὶ ὡς Προξενίον
Δάφνου, ἀλλὰ ὡς Προξενίον Νό-
μου, μετὰ τὴν ἐπιτομὴν, ὅτι ἡ ἐπιτο-
μῆς αὐτοῦ εἴτε ἡ Δάφνου ἢ ἡ Δευκωσία.

Ἄλλ' ἐν τούτοις παρατηρῶ μὲν
ἐπιτομῆς, ὅτι ἐν τῇ ἐπιτομῇ μου
ταύτῃ οὐδὲν νόμος διεννοεῖται καὶ ἡ ἐπιτο-
μῆς ἐπὶ τῷ τίτῳ τῷ Β. τοῦ-
του Προξενίου, ὅτις πρῶτος καθερί-
σται ὑπὸ τοῦ Νόμου, ὡς εἶναι τῆς ἐ-
πιτομῆς αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐπὶ τῆς ἐπιτο-
μῆς μόνον αὐτοῦ, ἢν ἐπιτομῆς τῶν

εὐρυμῆτον γόμον ἐφ' ὅντων εὐλευ-
ρομῆτον ἐφ' ὅντων τῆς κῆρας, ὅσον
καὶ ἡ δυνάμειος τοῦ Ἄγγου δι-
συνκοῦ, ἀδιαφόρος πρὸς τὴν ἐ-
σπαν καὶ τὸν ἔργον τοῦ Προξενί-
ου.

Εὐφροσύνης

Παλαιῶν